

KITALÁLT VERSEK

LADÁNYI ISTVÁN

akkor! amikor csónakban csúszunk
a tizza megkötő testén
felhasított bőrén szürke vére
kavargott a part csak tagadásként
állt távoli versekben

kitalált sorokon ingott ladikunk
a köröttünk megkötő tiszán

*

mint minden elképzelt kisfiú
futunk a sárga folyópart felé
forró porba süpped a lábunk
a napsütötte utca végtelen végén a tizza
kúszik a terpeszkedő vasárnap délutánban
nincsen benne egy bögrényi víz sem
mélysége cseppet nem ismer

az örökké poros halász utcán
szaladunk kitalált emlékeinkben

*

sárga banánt majszoltunk
az őszi napsütésben karikázva
a gyerekek már az iskolákban ültek
mieink voltak a játszóterek
piros trikódnak csak a színe létezett
és biciklink vázán fénylett a tengerkék ég

sárga banánt majszolunk
piros trikóink mögött
a nemlétezőről készített fényképeken